

Lecția 2 - Evanghelia după Matei

Evanghelia Împărăției și caracterul creștin

Matei 5:1-16

În *Împărăția lui Dumnezeu*, caracterul determină conduita sau natura pomului determină natura rodului

În lecția trecută am văzut cine este Isus Hristos și faptul că și-a chemat ucenicii care urmau să învețe de la El și să îi continue misiunea. În următoarele capitole, Isus vorbește despre caracterul și conduita de care acești oameni vor trebui să dea dovadă dacă vor să se numească ucenicii Săi. Capitolele 5 – 7 sunt cunoscute drept *predica de pe munte*. Această predică este cea mai lungă vorbire a lui Isus prezentată în Evangheliile și este o parte importantă a învățaturii Bibliei.

Ziua 1 Citește Matei 5:1 – 12 Fericitile - privire de ansamblu

1. Notează trăsăturile comune găsite în “fericiri” (v. 1 – 12).
2. Crezi că există vreo relație între fericiri? Ai putea, în cuvintele tale, să descrii modul în care ele se completează una pe cealaltă?

Mergi mai adânc:

- Analizează relația dintre: Isus - ucenici - mulțime. Ce observații ai?
- Citește și 6:17-49 - Cum completează "vai"-urile din Luca fericirile din Matei?

Ziua 2-3 Citește Matei 5:2 – 12 Fericitile în detaliu

În această zi și în următoarea vom citi și alte referințe din Scriptură care ne vor ajuta la înțelegerea sensului fericirilor. Citește fericirile în ordine, împreună cu textele propuse, și notează ce anume înțelegi prin fiecare.

- Ferice de cei săraci în duh, căci a lor este Împărăția cerurilor! - Isa. 61:1-3
- Ferice de cei ce plâng, căci ei vor fi mângâiați! - Matei 5:10 – 12
- Ferice de cei blânzi, căci ei vor moșteni pământul! - Ps. 37:7, 11, Matei 11:29, 21:5, 1 Pet. 3:14 – 15, Iac. 3:13, Apoc. 20:4, 22:5
- Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire, căci ei vor fi săturați - Mat. 5:10, 20, 6:1, 33
- Ferice de cei milostivi, căci ei vor avea parte de milă! - Mat. 6:12-15, 9;13, 12:7, 18:33, 23:23, Iac. 2:13, Ps. 18:25, Prov. 14:21
- Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu - Ps. 24:3-4, Deut. 6:5, Mat. 22:37, Marcu 12:30, Evr. 12:14, 1 Cor. 13:12, 1 Ioan 3:2-3, Apoc. 22:4
- Ferice de cei împăciuitori, căci ei vor fi chemați fii ai lui Dumnezeu! - Col. 1:20, Rom. 8:19,23, 12:18, 14:19, Iac. 3:18, Evr. 12:14, 1 Pet. 3:11, Lc. 20:36,
- Ferice de cei prigoniți din pricina neprihănirii, căci a lor este Împărăția cerurilor. Ioan 15:18-16:4, Rom. 8:17, 1 Pet. 1:5, 4:3-4, 4:12-16.

Ziua 4 Matei 5:13 – 16 Sarea pământului, lumina lumii

3. Cu ce anume sunt comparați ucenicii în aceste versete? Ce elemente distinctive aduce fiecare dintre comparații?

Mergi mai adânc:

Ce impact crezi că avea acest pasaj pentru evrei? Care era semnificația teologică a sării în Vechiul Testament? Care era menirea poporului Israel în lumea din Vechiul Testament? Cum se folosește Isus de acest lucru în aceste versete?

4. Meditează asupra acestor versete și notează cum anume te provoacă în vederea trăirii vieții de credință.

Ziua 5 Citește Matei 5:1 – 16

5. Crezi că putem trăi după cum ne învață Isus în acest pasaj fără a ne încrede pe deplin în Dumnezeu? Care sunt lucrurile care te împiedică pe tine în trăirea acestor lucruri?
6. Ultimele versete din textul de față vorbesc despre caracterul vizibil al ucenicilor. Cum anume crezi că viața ta ar putea fi o mărturie mai bună a realității Împărăției lui Dumnezeu?

Provocare – În căutarea fericirii

Faceți următorul exercițiu la întâlnirea de grup sau cu familia / prietenii voștri: Dacă ar fi să faceți un sondaj și să rugați lumea să completeze afirmația: „Fericit e omul care...”, ce răspunsuri credeți că ați primi? Ce răspunsuri ați da voi?

Oare câți dintre noi am folosi pentru completarea acestei fraze cuvinte precum: blând, plâns, sărac, însetat, înfometat, prigonit, împărăția cerurilor...?

Meditați la modul în care Isus definește fericirea – Cum am putea să ne aliniem definiția fericirii la perspectiva pe care o aduce Isus? Câteva sugestii:

- Starea de fericire despre care vorbește Isus este într-o permanentă tensiune între „deja” și „nu încă”. Între o realitate prezentă și una viitoare. Cel care plânge este fericit pentru că știe că va fi mângâiat. Cel blând este fericit acum pentru că, deși renunță la afirmarea de sine în prezent, va fi făcut moștenitor, fiu de Dumnezeu în viitor. Această tensiune între „deja” și „nu încă” stă la baza conceptului împărăției cerurilor, sau împărăției lui Dumnezeu. Ea este aici deja, dar nu a venit încă pe deplin. Deși ne putem bucura de ea – de o viață nouă, curată, o perspectivă nouă asupra realității – trăim într-o lume căzută, cu nădejdea venirii vremurilor de restaurare completă.
- Fericirea despre care vorbește predica de pe munte *nu are nimic de oferit celui care nu are o relație cu Hristos*. Fără Hristos ca punct de referință, fericirile sunt un nonsens. Vom spicui din ele ceea ce ni se potrivește în anumite circumstanțe ale vieții noastre, dar neavându-L pe El ca o constantă în viața noastră, când se vor schimba circumstanțele, vom alege alte fericiri care să se potrivească mai bine.